

Hasret Çekmek

– GAFİL · 21 Aralık 2020

Hasret çekmek...

Koca koca gönül dağları dahi ,
Boyun büküp de paramparça olmaz mı?
Ya kavuşulmaza hasret çekip,
Kavrulur için, ağır ağır yanar ya!
Susamazsın.

Çünkü sustukça artar yangın.
Büyür, büyür de canın acır ya!
Ama anlatamazsında.
Çünkü, sen de anlayamazsın.

Kelimeler işlevsizdir.
Bulamazsın seni anlatan sözcüğü.
Nihayet için daha da yanar.
Konuşma çaban beyhude kalır.
Kısır döngü içinde yanıp kavrulursun.
Acizsindir yani.

Bu acziyet karşısında tek yapabildiğin eylemdir:
Ağlamak...
Başka türlü de sönmez zaten o yangın.
Yanaklarından süzülen sular,
Düşer ya bir bir kor gibi yüreğine.
Ama kolay da değildir öyle ağlamak.
Hani yağmur yağmadan evvel,
Bulutlar kaplar ya gökyüzünü;
İşte öyle kaplar yaşlar gözünü.

İçin daralır, göremez kesilirsin.
Her yer kararır, şimşekler çakar beyninde.
Bir fırtına ki, çıkar gelir.
Önce rüzgar haber eder yağmuru.
"Offf off" !

Çıkar işte ağzından rüzgar.
Bütün dünya üşür!
Anlarsın sen de gök ağlayacak.
Ama sızlanıyor işte, belli canı acıyor.
Yoksa bu kadar gürültü niye?
Bütün bu of çekmeler sonuç verir.

Ve o an gelir!
İlk damla düşer ya göğsüne !
Cısss , eder kor olmuş yüreğin.
İlk damla diğerinin habercisidir.
Diğeri de diğerinin..
Böylece damlalar sağanak olur.
Nihayet sakinleşirsin.

Kafandan kara bulutlar dağılınca,
Yağmur durup,
Aklın yeniden çalışmaya başlar.
O zaman düşünmeye başlarsın..
Ve yine zihinde aynı şey!
İşgal eder düşünceni.
Hasret çekersin.

Göğsün yine ısınmaya başlamıştır.
Sen yine kavuşulmaza hasret çekersin.
Ve takip eder birbirini,
Olanlar, olanlar...

HARUN ALAYCI /GAFİL
ÇERKEZKÖY/TEKİRDAĞ
21/12/20